

Nqutu-nieuws nummer 40 voor de maand mei.
Ditmaal geschreven door anderen, familie Langeraar uit de NGK Breukelen.

Al die druppeltjes vormen uiteindelijk een oceaan ...

Dit is het antwoord dat Tjeerd Baron geeft als we hem vragen wat nu het effect is van het zendingswerk dat we met eigen ogen mochten zien toen we in februari 2009 bij Thirza op bezoek zijn geweest. Vanuit Pietermaritzburg dat in de provincie Kwazulu-Natal ligt zijn we namelijk met zijn vieren (Beppe, Judith, Thirza en Frits) op bezoek gegaan bij Tjeerd en Marga Baron in Vrijheid.

Op maandagavond (16 februari 2009) zijn we gastvrij ontvangen en hebben we met elkaar gesproken waar we in ons dagelijks bestaan mee bezig zijn. De volgende dag zijn we met Tjeerd Baron op pad geweest door het Nqutu zendingsgebied waar deze zendingswerker al weer 19 jaar actief is met zijn vrouw Marga. Marga die zich vooral richt op sociaal en economisch ontwikkelingswerk (Sizanani = laten wij elkaar helpen), terwijl Tjeerd het Evangelie verkondigt, les geeft en pastorale bezoeken aflegt.

Het wordt als het ware een gewone werkdag van 9 tot 17 uur als we de volgende dag uit Vrijheid vertrekken om naar het 50 km verder gelegen Nqutu district te rijden. Een uitgestrekt gebied met kaarsrechte wegen met hier en daar wat kralen, kleine woongemeenschappen met kleine ronde huisjes met een rieten daken omgeven door groentetuinen en wat loslopend vee (koeien, schapen, geiten, kippen). Het is een bijzondere ervaring om in een luxe terreinwagen rond te scheuren door dat zendingsgebied en enkele hoogtepunten uit dit werk te mogen zien.

We gaan eerst op bezoek bij KwaLanga, de opleidingsschool waar toekomstige plaatselijke dominees en evangelisten opgeleid worden. We zien daar een bevlogen Fritz Krüger voor de klas staan van ongeveer 8 mannelijke studenten, meest 20'ers en 30'ers, die een deel van de week bezig zijn met het bestuderen van de Bijbel en zich voorbereiden op hun toekomstige werk. Daarnaast zijn zij al in de gemeentes aan het werk en bekostigen zo hun studie. Zij ervaren het als een voorrecht om daar te mogen studeren. KwaLanga betekent letterlijk plaats van de zon. De zon straalt en de studenten lijken wel zonnestralen die Gods liefde door willen doorgeven.

Vervolgens rijden we een half uur verder het Nqutu district in. Mevrouw Landiswa Zwane die als 'home based care' coördinator werkzaam is, gaat ons iets van dat werk laten zien. In een kraal maken we kennis met een thuiszorg medewerker, te midden van een aantal andere vrouwen en kinderen. Deze vrouw geeft zorg aan AIDS- patiënten en begeleidt HIV-patiënten en ondersteunt ook de andere gezinsleden in de thuissituatie. We horen een aantal schrijnende verhalen. In deze uitzichtloze situaties blijkt het Evangelie echt een kracht die de mensen uit hun benarde en zieke omgeving weet te tillen. Wat een blijdschap zien we op de gezichten als Tjeerd Baron in de hut psalm 91 leest en hen vertelt dat het God is die bescherming en leven geeft. Het lijkt onbegrijpelijk dat het Evangelie hier zo'n troost en bemoediging geeft. Wij die zo maar 'even op bezoek' zijn worden ontroerd over deze zieke mensen en geraakt door de kracht en de troost van Gods Woord. Na het maken van groepsfoto's nemen we afscheid.

Na weer ruim een half uur rijden komen we aan in een plaats die Ntinini heet. Ook deze plaats ligt in een uitgestrekt landelijk gebied en je vraagt je af hoe het moet zijn om te leven en te wonen op zo'n afgelegen plek met alleen maar wat hutten, groentetuinen en dieren. In het plaatselijke kerkgebouwtje volgen ongeveer 10 vrouwen een alfabetiseringscursus (Adult Basic Education & Training), gegeven door de vrouw van een evangelist. Een zwerfhond loopt de klas in en zoekt de verkoeling van de schaduw. We merken dat zij blij en trots zijn om te mogen leren lezen en schrijven. We krijgen onder andere de motivatie van een oudere vrouw te horen: om zelf de Bijbel te kunnen lezen! Wat een indruk maakt dit op ons. Zo'n honger om zelf het Woord van God te kunnen en willen lezen. Buiten bekijken we nog de groentetuin naast de kerk, waar vrouwen groenten kunnen verbouwen voor eigen gebruik en kunnen verkopen, wat ze over hebben. Natuurlijk maken we weer groepsfoto's en nemen we afscheid van de vrouwen.

We gaan nu naar een woongemeenschap waar slechts één christen vrouw woont, een oude vrouw die de laatste weken wegens haar slechte gezondheid niet meer naar de zondagse dienst is gekomen. Ook hier leest Tjeerd Baron uit de Bijbel, om haar te bemoedigen. Als we haar bezoeken in haar hut dan is zij niet alleen maar in gezelschap van haar kleinzoon van 18 jaar en zijn moeder, haar schoondochter die weduwe is en als voedster een paar kleine kinderen borstvoeding geeft. In de hut staat eigenlijk helemaal niets. Omdat wij daar op bezoek komen worden overhaast allerlei stoelen van her en der voor ons in de hut neergezet. De oude vrouw en haar schoondochter zitten 'gewoon' op de grond. Als Tjeerd haar vraagt hoe het met haar geloof is, antwoordt zij dat Jezus nog haar enige houvast is. *"Mijn man is overleden, mijn zoon is overleden, maar Jezus leeft en Hij zal mij nooit alleen achter laten!"* Wat een groot geloof.

De laatste halte die we aan doen is weer een flink stuk rijden. We gaan naar een dominee die een tijdlang kerkdiensten in zijn eigen huis gehouden heeft. Maar hij is letterlijk met zijn gemeente uit zijn huis gegroeid. Om die reden "bouwt" hij nu zijn eigen kerkgebouw, waarbij de bouwmaterialen door de Nederlands Gereformeerde Zendingsvereniging Nqutu (NZGN) bekostigd worden. Met een aantal "bouwvakkers" uit de plaatselijke omgeving wordt op het moment dat wij er zijn het dak op het gebouw geplaatst. In twee maanden tijd en met nu slechts nog een aantal weken moet het kerkgebouw af zijn! Het planten van kerken voor de verkondiging van het Evangelie wordt hier heel letterlijk en tastbaar! Op onze laatste groepsfoto staat een trotse dominee voor zijn nieuwe kerk in aanbouw.

De 'werkdag' zit er op. Met dankbaarheid en verwondering dat we dit mochten meemaken rijden we terug naar Vrijheid. Bij de familie Baron wacht ons nog een smakelijke barbecue en een gezellige avond.

Tot slot willen wij de hartelijke groeten van Tjeerd en Marga Baron aan de gemeente van Breukelen overbrengen.

Judith, Thirza, Beppie & Frits Langeraar.